

UKRAJINA: PROČ ZÁPAD TAK NALÉHAVĚ POTŘEBUJE PROTÁHNOUT BOJE CO NEJDÉLE - I KDYBY TÍM MĚL ZPŮSOBIT VLASTNÍ ZNIČENÍ. Osvobozený Mariupol se nadechuje k životu. Ve Slavjansku vypuklo lidové povstání. Vše rozhodne bitva o Donbas

- CZ24 News | 18. dubna 2022

UKRAJINA/USA/EU: Václav Danda přináší velikonoční zprávy z ukrajinské fronty a vysvětluje, proč Západ tak naléhavě potřebuje protáhnout boje co nejdéle – i kdyby tím měl způsobit vlastní zničení

V zástupné válce s Ruskem na Ukrajině Západ zjevně prohrává. Proto se rozhodl víceméně už odhodit masku a vstoupit s [plnou vahou](#) na ukrajinské bojiště. [Mobilizuje vše](#), co má momentálně k dispozici, a [posílá](#) to na ukrajinskou frontu. Nejde už jen o [nejtěžší techniku](#), tanky, obrněné transportéry, raketomety a dělostřelecké systémy, ale ve stále větší míře, překračují hranice i jednotky NATO, které sofistikovanou výzbroj obsluhují.

Nová strategie

Existují už stovky důkazů, že na Ukrajině už fakticky [velí američtí důstojníci](#) a všechny důležité operace přebírají velitelství v zahraničí, spojené s polními veliteli na místě. Nejviditelnějším výsledkem těchto operací bylo potopení vlajkové lodi ruské černomořské flotily, raketového křižníku Moskva, který byl po výbuchu munice zničen nedaleko Oděsy. Moderátorka ruské státní televize prohlásila, že potopením křižníku Moskva prakticky začala třetí světová válka. Rusové si uvědomují, že ve stále větší míře bojují nejen proti infrastruktuře NATO jako na začátku konfliktu, ale už přímo proti Severoatlantické alianci s její obrovskou vojenskou silou.

Rusko ve druhé fázi vojenské operace mění taktiku. Po stažení jednotek ze severu a západu země, útočí pomocí [přesných raket](#) nejen na sklady, výrobní zbraní a zásobníky pohonných hmot ale stále častěji také na dopravní infrastrukturu a západní zbraňové konvoje. A také na velitelská stanoviště, včetně těch odkud řídí operace západní důstojníci. [Zničení transportu](#) českých tanků a obrněných vozidel u Charkova, likvidace slovenských protiletdeckých systémů [S – 300 u Dněpropetrovska](#) a [Kyjeva](#) či nejnověji sestřelení západního transportního letadla plného zbraní o Velikonocích u Oděsy, jsou projevem právě této nové ruské strategie.

Scénář selhává

I přes to, že Západ se rozhodl bojovat s Ruskem již prakticky otevřeně a to „do posledního Ukrajince“, jak zní rozšířený slogan používaný i mnoha západními médii, stále se mu nedaří dosáhnout na bojišti kýženého obratu. Naopak rozhodující bitva o Donbas nevypadá pro Západem řízený Kyjev vůbec dobře. Elitní jednotky rozmístěné kolem Slavjansku, Kramatorsku a Pervomajsku se kvůli porážkám u Ilovajsku a na celé jižní frontě dostávají, do stále většího sevření. Hrozí jim uzavření v kotli, tak jako před 8 lety u Debalceva, kde zahynuly tisíce kyjevských vojáků.

Právě na Donbas proto směřují všechny západní kolony těžkých zbraní, neboť velení NATO si samozřejmě uvědomuje, že stotisícová ukrajinská armáda uvězněná v kotli, by znamenala konec snahám o rozpoutání dlouhodobého vysilujícího konfliktu, který by Rusko stál značné prostředky a oslaboval by ho. Tento scénář se však stále více vzdaluje. Poslední vývoj na bojištích o Velikonocích ukazuje – navzdory [masívním dodávkám zbraní](#) a personálu NATO – stále větší problém Kyjeva a Západu s východem země.

Efekt nepřátelského území

Začíná totiž působit efekt nepřátelského území. Kolem Kyjeva se místní stavěli k ruským jednotkám spíše rezervovaně. Věděli, že jakákoliv podpora bude po jejich odchodu popravčími oddíly [trestána](#) střelou do týlu. Tak jako [v Buči](#), Irpini či v Borodance, kde si ukrajinské nacistické eskadry smrti, [vyřídily úcty](#) se všemi, kteří přijímali jakoukoliv pomoc od ruské armády. Potom tyto teatrálně naaranžované vraždy, využily západní tajné služby pro své propagandistické cíle, aby tak otevřely ještě širší kanál pro přísun zbraní, financí a personálu.

Dnes je tomu [právě](#) naopak, [ruská armáda](#) je na východě na každém kroku [vítána jako osvoboditelé](#) před nacistickým terorem, který si obyvatelé těch částí Donbasu, které zůstaly pod okupací Kyjeva, prožívali uplynulých 8 let. Symbolem tohoto teroru se stala Oděsa, Kramatorsk, Slavjansk – a hlavně Mariupol. Právě na tento důležitý přístav se ukrajinští náckové, kteří potlačili lidovou vzpouru v květnu 2015 a město dobyli, obzvláště soustředili. Kdo neutekl, byl podroben soustředěnému teroru, jenž si vyžádal tisíce umučených a zavražděných civilistů, kteří se odmítli smířit se státním převratem a kyjevskou juntou, která zemi ovládla.

Dnes je Mariupol takřka [celý osvobozen](#). Poslední zbytky nacistů [obklíčených](#) v ocelárnách Azovstalu, se postupně [vzdávají](#). Až na několik stovek fanatiků, kteří budou zřejmě [bojovat](#), až do hořkého konce, bude brzy [zlikvidováno](#) i poslední hnízdo odporu v ocelárnách, kde se profesionální [vrazi z praporu Azov](#) opevnili.

Nový začátek

V Mariupolu mezitím začala naplno obnova zničené infrastruktury. Nový starosta Konstantin Ivašenko, který nahradil uprchlou loutku okupantů z Azova, zahájil práce na obnově města. O velikonočním víkendu [přijel](#) také šéf Doněcké lidové republiky Denis Pušilin, aby s ním projednal rekonstrukci. Na Velký pátek se Pušilin seznámil s prací místního [policejního oddělení](#) i centra pro vydávání humanitární pomoci, kterou ve městě zřídila strana Jednotné Rusko a na mítinku se setkal s obyvatelem.

Občané se pochopitelně nejvíc zajímali hlavně o podmínky obnovení mírového života. Na místě prvním je obnova domů [zničených](#) především příslušníky neonacistických praporů. Na pořadu je také znovuotevření škol, obchodů a podniků, které místním umožní návrat do zaměstnání. Nejprve je však nutné obnovit dodávky vody a elektřiny, kterou nacisté z Azova [přerušili](#), a centrálu zaminovali. „Odminováním a připojením elektřiny budeme schopni zajistit vodu ze Starokrymského vodojemu. To je teď vůbec nejdůležitější,“ slíbil šéf DLR.

V Mariupolu budou také otevřena centra zaměstnanosti na veřejně prospěšné práce. Jakmile zmizí poslední náckové Azova, zaměstnanci oceláren se budou moci zapojit do rekonstrukce závodů a připravit je k opětovnému zahájení výroby. Rozjíždí se také ubytování pro všechny, kteří při válce přišli o své domovy. Prozatím budou ubytováni v narychlo rekonstruovaných objektech. Komplexní obnova města proběhne s podporou Ruské federace. Pušilin občany ujistil, že se již [nemají čeho bát](#). „Kyjev už nemá sílu zasáhnout osvobozené území. Jsme tu navždy,“ prohlásil.

Povstání ve Slavjansku

Minulý týden jsme si připomněli [lidová povstání](#) proti kyjevským okupantům v Kramatorsku a Slavjansku před osmi lety, které kyjevská junta krvavě potlačila. V obou městech se občané v polovině dubna 2014 rozhodli vyjít do ulic a blokovat jednotky ukrajinské armády a donutit je, aby město opustily a vrátily se do Kyjeva.

Zpočátku ukrajinská armáda proti povstalcům nepoužila zbraně. Některé jednotky se naopak k lidem přidávaly a odmítaly dále bojovat za kyjevskou juntou, tak jako elitní jednotka výsadkářů ve Slavjansku, která se přidala na stranu občanů a spolu s domobranou bránila město před trestnými oddíly, které byly do oblasti vyslány v rámci protiteroristické operace ATO.

Právě tento vývoj, který by se mohl opakovat i dnes je ovšem noční můrou pro Zelenského a jeho západní protektory, kteří potřebují boje co nejdéle protahovat.

Nejde jen o rostoucí obrat zbrojních koncernů. Západ do této „proxy“ války s Ruskem nainvestoval také mnoho politického kapitálu. Nadcházející energetická a hospodářská krize v Evropě i ve Spojených státech je realitou. Totalitní moc potřebuje držet sílící občanský vzdor pevně v rukou. Na to už propaganda a cenzura stačit nebude. A dokud boje trvají, kriminalizaci a existenční likvidaci (vyhazování ze zaměstnání atd.) nepodvolených lze přece jen lépe zdůvodňovat.

Dokdy s tím vystačí?

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Václav Danda

[ZDROJ](#)